

ת"פ 47995/05/15 - מדינת ישראל נגד נאור ג'נח

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 47995-05-15 מדינת ישראל נ' ג'נח

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאור ג'נח

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה ולא הורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה ופציעה כשהעברין מזוין, עבירות בניגוד לסעיפים 186(א) ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 25.1.15 בבית הספר, פצע הנאשם, שהיה אותה עת תלמיד בית הספר, את המתלון, תלמיד לשעבר, בכך כשחתך אותו פעמיים בזרוע ידו השמאלית וזאת באמצעות סכין ולא היה בידו להוכיח כי החזיק הסכין למטרה כשרה. כתוצאה מהפציעה נגרמו למתלון פצעים שטחיים בזרוע שמאל באורך 1.2 ס"מ ו- 5 ס"מ והוא נזקק לטיפול רפואי.

הסדר הטיעון

2. ביום 23.12.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ולא יורשע בו. הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן שאלת הרשעתו. עוד סוכם כי ככל שיתקבל תסקיר חיובי הצדדים ישובו להידבר.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. בתסקיר הראשון מיום 10.4.16 שירות המבחן סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם כבן 19, משרת בשירות הצבאי, נמצא בטירונות, נכון למועד כתיבת התסקיר סיים בהצלחה השתתפותו בפרויקט "נועם". הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, ללא דמות אב מכוונת, אביו נפטר בהיותו בן שנתיים כתוצאה מהתקף לב.

הנאשם ללא עבר פלילי.

באשר לעבירה הנדונה מסר כי חש מאוים מפני המתלונן וחשש שהמתלונן יפגע בו, הנאשם לא הביא את הסכין מהבית אלא לקחו מחדר החשמל בבית הספר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולת לשלוט בדחפים אך לעיתים פועל מתוך פיזיות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות, הביע צער וחרטה וכי ימי מעצרו וההליך המשפטי היוו גורם מרתיע עבורו. להערכתו הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד נמוך. התרשם כי הנאשם בעל שאיפה להשלים בגרות במסגרת הצבא, ולבנות קריירה אקדמאית בהמשך. לפיכך המליץ להימנע מהרשעתו.

שירות המבחן ציין כי בהיות הנאשם חייל בשירות סדיר קיים הליך מואץ למחיקת רישום פלילי במידה ולא יורשע בדיון. בשל חומרת העבירה ומאפייניה המליץ שירות המבחן על צו של"צ אותו יבצע במסגרת זמנו הפנוי במהלך שירותו הצבאי והתחייבות כספית שתהווה עונש הרתעתי.

4. בתסקיר הנוסף מיום 1.6.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם משרת מזה כשנה בשירות צבאי סדיר, במסגרת שירותו עבר ניתוח, נמצא כחודשיים בחופשת מחלה וטרם חזר לתפקידו. שירות המבחן קיבל מכתב המלצה ממפקדו הישיר שציין כי הנאשם חייל שקט ורציני, מבצע את המוטל עליו בצורה טובה ביותר, מפגין רצינות ואכפתיות בתפקידו והדבר משפיע על איכות המשימה, הנאשם אהוד בקרב חבריו, בעל השפעה חיובית, ללא בעיות משמעת חריגות.

שירות המבחן חזר על המלצתו לצו של"צ והתחייבות.

5. ביום 2.7.17 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם לא כשיר לביצוע עבודות שירות בשלב זה בשל מצבו הבריאותי.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1996, נעדר עבר פלילי, הפנתה לחומרת העבירה, לחומרת הפגיעה בערך המוגן, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר והפנתה לפסיקה תומכת. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם לקח את הסכין ללא רשות המורה ממחסן הנמצא בסדנה לחשמל, עתרה להרשיע הנאשם ולהטיל עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. לדבריה, המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים. לדבריה כנגד המתלונן הוגש כתב אישום בגין עבירות דומות, מאוחרות לתיק זה. המתלונן נדון בת"פ 15-07-4731 למאסר של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

7. ב"כ הנאשם ציין שביום ביצוע העבירות היה הנאשם על גבול הקטינות. הנאשם שולב בפרוייקט נועם, גויס לצבא, משרת לשביעות רצון מפקדיו. עצם הגיוס מהווה מעין הליך שיקומי. לדבריו היתה הסכמה שהנאשם לא יורשע והצדדים ישובו להידבר אם התסקיר יהיה חיובי. לשיטתו יש בכך כדי ליצור ציפייה והסתמכות אצל הנאשם, הנאשם עבר כברת דרך ארוכה, ויש לנהוג כלפיו בהגינות. לדבריו האינטרס הציבורי מצדיק המשך ההליך השיקומי. לדבריו כחודשיים לפני האירוע המתלונן חבל בנאשם, גרם לו שבר באף שהצריך ניתוח ועקב כך המתלונן הורחק מבית הספר. (ב"כ המאשימה אישרה כי הנאשם בחקירתו העיד על כך שהמתלונן שבר את אפו, אך החליט שלא להתלונן כדי לא "להרוס לו את החיים"). על כן כשהנאשם הבחין במתלונן בבית הספר הוא חש מאויים ופעל כפי שפעל. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהחבלה כתוצאה מהתקיפה נשוא תיק זה התבטאה בשריטות ביד.

לשיטתו יש לאמץ המלצת שירות המבחן, בפרט שבשל היותו חייל בסדיר פריבילגיה משמעותית של מחיקה מואצת

של הליכים שמסתיימים ללא הרשעה. ב"כ הנאשם טען כי עניינו של הנאשם שונה ונסיבותיו שונות מאלו של המתלונן, אשר נדון למאסר בעבודות שירות.

8. הנאשם ביקש לומר מספר דברים. לדבריו, האירוע קרה כשהיה אצל המזכירה, הוא יצא להביא משהו, ראה את המתלונן מולו וקרה מה שקרה, לדבריו פחד שיותקף שוב.

ציין כי הוא לא אדם אלים. סיים טירונות בהצטיינות, השתתף בפרויקט נועם כדי להיכנס לקרבי אך בשל הניתוח הדבר נמנע ממנו. ציין כי מדובר באירוע חד פעמי שהוא מתחרט עליו. הוא מתכוון לסיים את שירותו הצבאי וללמוד חשמל.

דין

מתחם העונש ההולם

9. **הערך המונן** הנפגע הינו שמירה על גופו של אדם ובטחונו.

10. **מידת הפגיעה בערך המונן** היא ברף הבינוני- גבוה, הנאשם תקף את המתלונן באמצעות סכין, חתר אותו פעמיים בזרוע ידו השמאלית וגרם לו 2 פצעים שטחיים והוא נזקק לטיפול רפואי.

המחוקק קבע בצידן של העבירות שביצע הנאשם 6 ו- 5 שנות מאסר.

יפים דבריו של בית-המשפט העליון לעניין פתרון סכסוכים באלימות בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

באשר לשימוש בסכין קבע בית המשפט העליון בע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה** (10.6.14) כי מי שעושה שימוש בסכין לשם פתרון סכסוכים, דינו ככלל מאסר מאחורי סורג ובריה.

ראו גם ע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"בשנים האחרונות התברר כי גילויי האלימות בחברה הישראלית שוב אינם נחלתם של יחידים, ולעתים תכופות, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שילמו רבים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. למרבה הדאבה באותה אלימות נוטלים חלק גם בני נוער. רבים מאלה מגיעים למקומות בילוי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצוידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי ליישב את מה שנראה בעיניהם כ"סכסוך". [...] לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הציבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב'תופעת הסכינאות', ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במילות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דינו"

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת שהעבירה בוצעה ללא תכנון וללא תכנון מוקדם. נתתי דעתי לכך שהנאשם חשש מהמתלונן על רקע תקיפה קודמת שתקף המתלונן את הנאשם ושבר את אפו, ואשר בשל כך אף הורחק מבית הספר, עם זאת הארוע הקודם היה חודשיים לפני כן, ולא בסמוך לאירוע זה. אני רואה בחומרה את העובדה שהתקיפה נעשתה בתוך שטח בית הספר בשעות הלימודים, נתתי דעתי לכך שהתקיפה בוצעה באמצעות סכין, עם זאת, הנאשם לא הצטייד בסכין מבעוד מועד אלא הסכין היה במחסן בחדר החשמל, בסמוך למקום בו בוצעה העבירה.
12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר קצר ועד למאסרים לתקופות ממושכות כמפורט להלן:
 - רע"פ 8722/15 **תבנאס נ' מדינת ישראל** (21.12.15), חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות. נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעורו במחוזי התקבל חלקית והעמידו עונשו על 9 חודשי מאסר בפועל והותיר יתר רכיבי הענישה על כנם. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.
 - רע"פ 7145/15 **אנגואץ נ' מדינת ישראל**, פציעה כשהעברין נושא נשק קר. הנאשמת, שהיתה בהיריון, פצעה את שכנתה בסכין תוך כדי סכסוך בין השתיים. המתלוננת הרימה ידה להגן על עצמה, והסכין פצעה אותה בלחייה הימנית. כתוצאה מכך נגרם לה חתך והיא נזקקה לטיפול רפואי. נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר. בית משפט קמא גזר 10 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי המתיק עונשה של הנאשמת ל- 4 חוד' מאסר בפועל בלבד עקב הריונה המתקדם (שבוע 17). ערעור בעליון נדחה.
 - רע"פ 6449/15 **הייתם חלואני נגד מדינת ישראל** (12.10.2015), פציעה בנסיבות מחמירות. הנאשם פצע את המתלונן באמצעות פטיש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. **ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.**
 - רע"פ 7378/13 **חרובי נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעברין מזוין. הנאשם דקר באמצעות סכין מטבח את בטנו של המתלונן וזאת על רקע ויכוח שהתעורר בעקבות רעש שהקים המתלונן במקום מגוריהם המשותף. הנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ערעורים שהוגשו לבית משפט מחוזי ועליון נדחו.
 - רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) חבלה או פציעה כשהעברין נושא נשק קר. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד המאסר על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.
 - עפ"ג (ת"א) 8098-05-15 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (09.09.2015). פציעה כשהעברין מזוין. הנאשמת דקרה את המתלוננת באמצעות בקבוק שבור, זאת על רקע ויכוח. על הנאשמת נגזרו 6 חוד' מאסר בעבודות שירות, מע"ת, התחייבות ופיצוי בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי התערב רק ברכיב הפיצוי והעמידו על 15,000 ₪.
 - עפ"ג (חיפה) 22202-12-14 **אחמד נ' מדינת ישראל** (05.02.2015). פציעה כשהעברין מזוין. המערער היכה באלה ודקר בחפץ חד את המתלונן בראשו וזה האחרון נזקק לטיפול רפואי. המחוזי הפחית את תקופת המאסר מ- 10 ל- 6 חוד' והורה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

- ע"פ (ב"ש) 2111-12-13 **מימוני נ' מדינת ישראל** (19.02.2014). פציעה כשהעברין מזוין. על רקע חוב כספי, הגיע הנאשם לחנות צמיגים ובלהט ויכוח הוציא מרכבו כלי חד שבאמצעותו פצע את במתלון בבית השחי. על הנאשם נגזרו 4 חוד' מאסר בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי למתלון. ערעורו נדחה.
- עפ"ג (ת"א) 28534-10-12 **סרוסי נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. הנאשם שלף סכין במהלך מריבה עם אחר ודקר את המתלון שהגיע בכדי להפריד. כתוצאה מכך נגרם למתלון חתך בחזהו באורך 3 ס"מ והוא נזקק לטיפול כירורגי. הנאשם נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל. ערעור במחוזי נדחה.
- עפ"ג (ב"ש) 14924-12-12 **גטנט נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין. הנאשם דקר את המתלון בסכין מטבח, שתי דקירות בישבנו על רקע ויכוח ועלבונות הדדיים ותחת השפעת אלכוהול. המתלון בניסיונו להתגונן אחז בסכין וכתוצאה מכך נחתך גם בידו. הנאשם נדון ל-15 חוד' מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. ערעור במחוזי נדחה.
- 13. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

הימנעות מהרשעה

- 14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.
- בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:
"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדיון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".
ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).
עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.
בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

15. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות, הנאשם כאמור, תקף תלמיד לשעבר בשטח בית הספר תוך שהוא פוצע אותו בסכין. המחוקק קבע כפל ענישה לפגיעה אשר מתבצעת באמצעות נשק קר או חם, כפי שבמקרה דנן.

הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדין ועל אף היותו "בגיר צעיר", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה.

ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל:

"די בכך שאזכיר, כי גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר"

ראו גם רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל.

יחד עם זאת, בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו. ראו למשל ע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל.

בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "מקבילית כוחות":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

במקרה דנן, מעשי העבירה חמורים עד מאוד (וזאת על אף שהנאשם הותקף כחודשיים קודם לכן על ידי המתלונן) ולא ניתן להסתפק בפגיעה עתידית ערטילאית כתוצאה מהרשעה.

אף אם בשל ההרשעה תיגרם לנאשם פגיעה מסוימת ביכולתו להשתלב בעתיד בתעסוקה, אין מדובר בנזק שיוצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי חברתי כללי, לאור חומרת המעשים.

16. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם. לא מצאתי הצדקה לאמץ המלצה זו.

ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

ראו גם ע"פ 1170/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ. מ"י; רע"פ 2208/16 גוהר נ. מ"י.

לאור חומרת העבירות בנסיבותיהן בתיק זה, ועל אף המלצת שירות המבחן, לא מצאתי כי ניתן להימנע מהרשעת הנאשם.

17. **לאור האמור אני מרשיעה את הנאשם** בעבירות מיום 25.1.15 של החזקת סכין למטרה לא כשרה ופציעה כשהעברין מזוין, עבירות בניגוד לסעיפים 186(א) ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עונשו של הנאשם

18. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו.
 - לקחתי בחשבון את היותו נעדר הרשעות קודמות.
 - לקחתי בחשבון את התקופה שהנאשם היה במעצר בתיק זה.
 - לקחתי בחשבון את גילו הצעיר, את היותו בן 18.7 במועד ביצוע העבירה, "בגיר צעיר".
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את העובדה שעורך מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיביים.
 - לקחתי בחשבון את ההליך השיקומי שעבר הנאשם במסגרת פרויקט נועם, את העובדה שערך מאמצים כדי להתגייס לצבא ומתמיד בשירות הצבאי.
 - לקחתי בחשבון את תרומתו של הנאשם במסגרת השירות הצבאי, את הערכת מפקדו כפי שהוצגה לשירות המבחן.
 - לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה כדי לאפשר לנאשם להמשיך בשירות צבאי.
- הגם שלא מצאתי הצדקה להימנע מהרשעה, לאור מכלול השיקולים, לאור השיקום שעבר הנאשם במסגרת פרויקט נועם והתמדתו בשירות הצבאי, ועל מנת שלא לפגוע בהמשך שירותו הצבאי מצאתי הצדקה לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת רכיב של מאסר, אף לא בעבודות שירות. תמהיל הענישה יאוזן ברכיב של של"צ בהיקף גדול יותר מזה אשר הומלץ על ידי שירות המבחן.

19. לא נעלם מעיני כי עונשו של המתלונן, אשר נדון בת"פ 4731-07-15, היה חמור יותר מזה אשר יוטל על הנאשם, עם זאת נסיבות ביצוע העבירות שם שונות וכללו בין היתר תכנון מוקדם, הסגת גבול,

ופציעה חמורה יותר, ונסיבותיו האישיות של המתלון שם שונות, לרבות העובדה שלא התגייס לצבא. השוני בנתונים מצדיק ענישה שונה.

20. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. גוזרת על הנאשם 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור כל עבירת אלימות או עבירה של החזקת סכין.

ב. פיצוי 1500 למתלון נ ב ע"ת 8. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, התשלום הראשון לא יאוחר מיום 1.11.17.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 300 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך 18 חודשים. השל"צ יבוצע במסגרת מפתן חרמון באשדוד בתחום האחזקה, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ככל שיש מוצגים, המוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ז, 06/09/2017 במעמד הנוכחים.